

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Κλεισθένους 15, 105.52, ΑΘΗΝΑ ΧΡΟΝΟΣ 2ος, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1989. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 7

Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ ΠΕΡΝΑ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΧΡΟΝΟ

Αγαπητοί μας συγχωριανοί και φίλοι,
Σαν υπεύθυνος εκδότης της εφημερίδας μας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την έκδοσή της έρχομαι να σας ευχαριστήσω όλους για την αμέριστη συμπαράσταση στο δύσκολο έργο στη χρονιά που πέρασε.

Έρχομαι επίσης να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Ιδρυτή της και φίλο μου Σπ. Γούναρη όπως και τη συντακτική επιτροπή. Είμαστε υπερήφανοι που η εφημερίδα μας σήμερα μπαίνει αισίως στο δεύτερο χρόνο της έκδοσής της. Όπως και εσείς διαπιστώσατε από την πλευρά μας κάναμε ότι μπορούσαμε αφ' ενός μεν για την τακτική διμηνιαία έκδοσή της αφ' ετέρου δε για την από κάθε πλευρά βελτίωσή της.

Εχουμε τη γνώμη πως κάτι πετύχαμε. Βέβαια η επιθυμία μας είναι να φθάσουμε σιγά-σιγά στο τέλειο γι' αυτό ζητούμε και τη δική σας συμμετοχή.

Γεγονός είναι ότι η εφημερίδα μας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» έγινε ο συνδετικός κρίκος των απανταχού ευρισκομένων Λιγοψινών. Έφθασε σε κάθε Λιγοψινό σπίτι στον Ελλαδικό χώρο αλλά και στο εξωτερικό ακόμην. Ήταν πράγματι το έντυπο σύνδεσης των συγχωριανών, ήταν η εφημερίδα μας που από χρόνια η αδελφότητα είχε σαν στόχο προς ενημέρωση των συγχωριανών μας.

Έτσι οι προσδοκίες στο κλείσιμο ενός χρόνου από την ΕΚΔΟΣΗ δικαιώθηκαν και μάλιστα με το παραπάνω.

Όπως είναι γνωστό στο πρώτο χρόνο της έκδοσης δημοσιεύσαμε κείμενα διάφορα για το χωριό μας καθώς και τη γύρω περιοχή. Κείμενα λαογραφικά, ιστορικά, ποιήματα, διάφορα κοινωνικά και ότι άλλο χωριανικό μπορέσαμε να περισυλλέξουμε σε κάθε διμηνιαία έκδοσής της. Δεν παραλείγαμε τις φωτογραφίες οι περισσότερες ανέκδοτες με προσφιλή μας πρόσωπα του χωριού μας που εντυπωσίασαν αρκετά ακόμη δε και συγκίνησαν πολλούς συγχωριανούς μας. Δημοσιεύσαμε ανέκδοτες εργασίες αιμνήστων λογίων συγχωριανών όπως του Αναστ. Τσέκα και του Γεωργ. Μασούρα γνωστού ποιητή. Γράγαμε για τις δραστηριότητες κοινότητας Αδελφότητας, Εκπολιτιστικού Συλλόγου, Εκκλησιαστικής Επιτροπής και Αγροτικού Συν/σμού.

Η Δ/ση της Εφημερίδος και πάλι έρχεται να ευχαριστήσει όσους μας βοήθησαν στέλνοντας διάφορα κείμενα προς δημοσίευση αγηφόντας κόπο και χρόνο (από τον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο) που έτσι ασφαλώς πρόσφεραν δεικτικά στο δύσκολο έργο της έκδοσης.

Στο δεύτερο χρόνο που περνά η ΕΚΔΟΣΗ της Εφημερίδος μας δέλουμε να πιστεύουμε στη βελτίωσή της. Αυτό θα εξαρτηθεί ασφαλώς και από τη δική μας συμμετοχή και συμπαράσταση.

Η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» όπως είναι γνωστό ανήκει σε όλους τους Λιγοψινούς. Γι' αυτό νομίζω πρέπει να βοηθήσουμε όλοι. Πιστεύω στο δεύτερο χρόνο δάχουμε περισσότερη ανταπόκριση.

Ευχαριστώ και πάλι όσους βοήθησαν την εφημερίδα μας στη χρονιά που πέρασε.

ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ
Εκδότης - Δ/ντής
Πρόεδρος Αδελφότητας Λιγοψινών

Όσα πιο πολλά κοινωφελή έργα γίνονται στο χωριό, τόσο πιο άνετη θα γίνει η ζωή των συγχωριανών μας που απέμειναν εκεί.

Αυτό ασφαλώς είναι και χρέος μας, και κίνητρο, για να μην πάρουν και αυτοί το δρόμο της ξενιτιάς.

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

«Θα γνωρίσουμε τον εαυτό μας, αν γνωρίσουμε τις ρίζες μας».

Γράφει ο δάσκαλος
Γιάννης Β. Παπαναστασίου.

«Οι κάτοικοι των χωριών, πιο πολύ από τους κατοίκους των πόλεων, διατηρούν την πολιτιστική μας κληρονομιά, τα δημοτικά τραγούδια, τους λαϊκούς χορούς, τα ήθη και έθιμα του τόπου μας».

Διάβασα κάπου αυτή τη φράση - άποψη και θεώρησα χρήσιμο να την προβάλω και να την αναπτύξω, γιατί κρύβει μέσα της μια μεγάλη αλήθεια που πρέπει και να ομολογηθεί και να υποστηριχθεί.

Πράγματι, οι πνευματικοί άνθρωποι της χώρας μας, οι μεγάλοι δημιουργοί και οι καλλιτέχνες, όλοι επώνυμοι, αναγνωρίζουν ότι το **χωριό** και οι **γυναίκες** κυρίως μπορούν να σου δείξουν καθαρότητα από κάθε άλλον το δρόμο, για να γυρίσεις να βρεις τις ρίζες σου.

Τα **χωριά** δηλ. οι κάτοικοι των χωριών, επηρεάστηκαν πολύ λιγότερο, από ό,τι οι κάτοικοι των πόλεων, ιδιαίτερα οι αστοί, από διάφορες ξενικές επιδράσεις και επιρροές. Διατήρησαν με θρησκευτική ευλάβεια και προσήλωση τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις τους και προσκολλήθηκαν πάνω σε αυτά, γιατί τα θεωρούσαν ένα μέρος από το είναι τους, στοιχεία της ύπαρξής τους. Και δικαιολογημένα αφού αυτοί οι ίδιοι ήταν οι δημιουργοί, οι παραγωγοί και οι καταναλωτές. Ήταν προϊόντα - πνευματικά ή υλικά - που προορίζονταν για δική τους χρήση. Ζούσαν με αυτά και μόνο με αυτά ή γι' αυτά.

Οι **γυναίκες** πάλι, ιδιαίτερα του χωριού, που δέχονταν λιγότερες εξωτερικές επιδράσεις από τους άντρες, καθώς έμεναν περισσότερο στο σπίτι, δεν ταξίδευαν, δε διάβαζαν εφημερίδες και που είναι πιο εσωτερικές, πιο αισθαντικές, πιο θρησκευτικές από τον άντρα, φυλάνε πιστότερα την παράδοση από τους άντρες, που την παραμορφώνουν από εξωτερικές επιρροές και από τη λογική.

Οι κάτοικοι των πόλεων οι αστοί - όχι εκείνοι των λαϊκών συνοικιών - και οι περισσότεροι από εκείνους που σπούδασαν στην Ευρώπη, επηρεάστηκαν περισσότερο από τους όποιους ξενισμούς. Ακολούθησαν περισσότερο τα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα, και επηρεάστηκαν ιδιαίτερα στη μουσική, τα τραγούδια, το χορό, την ποίηση, την αρχιτεκτονική, τη ζωγραφική, τα ήθη, τα έθιμα, τη θρησκεία, την ενδυμασία, τη διακόσμηση, τα εργόχειρα, στον τρόπο ζωής γενικότερα.

Στα χωριά, λοιπόν, και στις μι-

συνέχεια στη σελ. 4

ΑΠΟΦΥΓΗ ΖΗΜΙΩΝ ΣΕ ΣΤΥΛΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΔΙΑ

Ο Ο.Τ.Ε. και η Δ.Ε.Η. έχουν πολλές φορές διαμαρτυρηθεί ότι γίνονται από κυνηγούς ζημιές στα καλώδια και επέρχεται εξ αυτού μεγάλη ανωμαλία στις αντίστοιχες παροχές ηλεκτρικού ρεύματος και τηλεφώνων.

Πρόσφατα το Υπουργείο έστειλε το υπ' αριθ. 76863/2971 της 16.1.88 έγγραφό του στους κυνηγητικούς Συλλόγους, με το οποίο υποδεικνύει να συστήσουν στους κυνηγούς να αποφεύγουν τέτοιες επίμεμπτες και αξιόποινες δραστηριότητες.

Εν τέλει, γράφει το έγγραφο, θα πρέπει να τους υπενθυμίσουμε ότι οι πυροβολισμοί στους στύλους και στα καλώδια αποτελούν παράβαση του νόμου περί θήρας (άρθρ. 256 παρ. 4 Δ.Κ.) και μπορούν να κατηγορηθούν και δια φθορά ξένης ιδιοκτησίας.

Από παλαιότερο χορό της Αδελφότητας στο κέντρο ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ. Διακρίνονται κοπέλες του χορευτικού Ομίλου με τοπικές ενδυμασίες καθώς και οι πρόεδροι Αδελφότητας και Κοινότητας.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΣΤΙΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο καθιερωμένος ετήσιος χορός της Αδελφότητας μας θα γίνει όπως πάντα στο κέντρο **ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ** στις 18 Μαρτίου ημέρα Σάββατο και από ώρα 9 το βράδυ.

Το Δ.Σ. παρακαλεί τα μέλη της Αδελφότητας να προμηθευτούν προσκλήσεις γιατί προβλέπεται εφέτος μεγάλη κοσμοσυρροή.

Ελάτε να περάσουμε μαζί μία πατριωτική και ευχάριστη Λιγοψινή βραδιά.

Θα σας περιμένουμε όλους.

Για τα εισιτήρια τηλεφωνήστε στα γνωστά τηλέφωνα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Σας ευχαριστώ

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Λευτέρης Μαντζίκας

ΣΤΕΦ. ΜΠΕΤΤΗ

Δημ/λου

ΟΙ ΚΑΤΑΡΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΓΛΥΖΙΑΝΗΣ

Αράδες βράχων μακρούς αφίκαν σπάντας χάσιμα και μες το χάσμα αφρός πολύς ... (Α. Τέννισον).

Είχα παρακολουθήσει κατά καιρούς την πορεία του ποταμιού μας του Καλαμά από τις πηγές του των Δολιανών ως τις εκβολές του της Σκουπιάςας Φιλιατών μα πουθενά δεν απάντησα της άγριας μεγαλοπρέπειας των οχθών του και τις αφάνταστα τρομαχτικές ανωμαλίες της κοίτης του όπως στο τμήμα του κάτω από το χωριό Γλυζιανή (1). Εδώ ο Καλαμάς ενώ κατεβαίνει ήμερος - ήμερος από τα βόρεινά, γίνεται σαν αντικρύσει το χωριό τουτο φοβερό ποτάμι θειο ανήμερο, με αραδιάστους και πολυθόρυβους καταρράχτες βαθείς και ανήλιαγες ρεματίες, γκρεμούς επάλληλους και απόητους!

Στην αρχή, ύστερα από δύο συνεχή του πηδήματα, το πρώτο πιδό μεγάλο και θαματικό από το δεύτερο, και αφού διατρέξει το ποτάμι μιά τέλεια καμπύλη, μπαίνει γοργό σε μιά άγρια κλεισούρα όπου οι πανύψηλες σκυθρωπές όχθες του ορθώνονται κατακόρυφα, κάστρα απλησίαστα ενώ το ρέμα του χάνεται από τα μάτια, που μάταια το αποζητάν,

και προδίνεται μόνο από το μανιαμένο του βογγητό. Μιά σέναπ μαύρη κίνηση από κοπαδιαστά κοράκια και πελώρια αργοκίνητα όρνια, που πετούν από την μιάν απόκριση ήχου στην άλλη και σμίγουν τις βραχνές φωνές ους με το άγριο φύσημα του ποταμιού δίνει μια σπάνια υποβλητική δύναμη και ένα μεγαλείο ασύγκριτο στη φυσική τουτην αναποδιά.

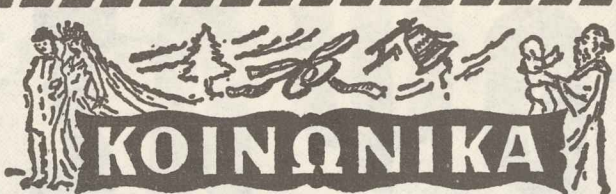
Πιο χαμηλότερα και ύστερα από αρκετήν ώρα θυρυβάδικου παλέματος των νερών του ποταμιού με τους βράχους της κοίτης και των οχθών του, περνάει τούτο σαν από θριαμβευτική ασπίδα, κάτω από το θαυμάσιο Θεογέφυρο του Λιθίνου για να αποχτήσει σε συνέχεια τη φυσική του εκείνη ημεράδα που διατρεί σε όλο το πιδό πέρα ταξίδι του.

Το πρώτο πηδύμα των νερών του ποταμιού γίνεται από ύψος είκοσι περίπου μέτρων, και εδώ είναι ο μεγάλος καταρράχτης. Ενώ τα νερά ποτε καθαρά ή πρασινωπά ποτε βολά κατάβολα από τις φορτούνες τραβούν νωχελικά κι αβόρυβα το σύνθισμένο τους

δρόμο σαν φθάσουν στο χείλος του γκρεμού σχηματίζουν ένα τεράστιο κύλινδρο και πέφτουν με τρομερό πάταγο ανάμεσα από σωρούς καταλευκών αφρών. Ενα αχνό σύννεφακι σαν από ασημένια σκόνη, ανεβαίνει από εδώ προς τον ουρανό, και μέσα του διακρίνεται θαμπά στο ηλιοφώς ιριδισμοί αναρίθμητοι σε εφτάχρώμα απανωτά ζωνάρια... Οι αισθήσεις του θεατή βρίσκονται σε απεριγραπτή ένταση καθώς προσπαθούν να συλλάβουν στο σύνολό της την υπέροχη και συναρπαστική εικόνα...

Δίπλα στο σημείο της πτώσης και μέσα στην κοίτη του ποταμιού μεγάλοι κατάμαυροι βράχοι πλαγισσμένοι στα ανήσυχα δειντράκια αδύναμα, που τα φύλλα τους στάζουν ασταμάτητα δροσιά. Στην άκρη και κάτω από το θεράτο γκρεμό, προβάλλει κάθυγρο με τη θανάσιμη πάντα απειλή της συντριψής του από τα κακοτεκνόμενα βράχια του, ανάμεσα από φοβισμένες περιπλοκάδες και θα-

συνέχεια στη σελ. 2

ΓΑΜΟΙ

Στις 18/2/89 έγιναν στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων οι γάμοι του Παναγιώτη Ε. Γκούνη και της Δήμητρας Αν. Καλτσά.

Στις 25/2/89 έγιναν στον Ιερό Ναό Αγ. Φωτεινής Ν. Σμύρνης οι γάμοι του Γιάννη Μ. Οικονομάκη και της Τασίας Αλ. Σιώκα.

Τα Ν. τ. Α. εύχονται στους παραπάνω νεόνυμφους να ζήσουν ευτυχισμένοι και με καλούς απογόνους.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ Α.Ε.Ι.

Ο Αντώνιος Νικολάου Τάσης (γιός της Χριστίνας Μπαϊμάκα) πέτυχε στις Πανελλήνιες Εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τμήμα Οικονομικών Επιστημών.

Τα Ν. τ. Α. εύχονται συγχαρητήρια και καλή πρόοδο.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Για τους γάμους της ανηψιάς μας Δήμητρας Αν. Καλτσά με τον Παναγιώτη Γκούνη. Ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι και με καλούς απογόνους.

Οικογένεια Χριστίνας Σιώκα - Γαλανού

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 22 Δεκεμβρίου 1988 πέθανε η Βαρβάρα Γκέκα του Χαράλαμπου, σε ηλικία 92 ετών, και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο του Παλαιού Φαλήρου.

Τα «Ν.τ.Α.» συλλυπούνται τους οικείους της.

ΓΙΑ ΤΑ ΛΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αναδημοσιεύουμε επιστολές από την εφημερίδα «Ηπειρωτικά Νέα» Δεκεμβρίου της συμπατριώτισσας από τη Ζίτσα ΔΕΣΠΩΣ ΚΑΡΒΕΛΗ για τα ΛΥΜΑΤΑ των Ιωαννίνων.

Αγιοι Θεόδωροι Κορινθίας 11 Οκτώβρη 988

Π Ρ Ο Σ

Δήμαρχο Ηγουμενίτσας
Από τον ίδιο χώρο προέρχομαι. Κατάγομαι από τα Γιάννενα. Όμως από το 1938 είμαι κάτοικος Ζίτσας.

Υπηρέτησα δασκάλα προπολεμικά στους Κουκλιούς, και μεταπολεμικά στο Ρεπετίστη. Περπάτησα τον Καλαμά και από τις δυο όχτες του και έφτασα ως τις πηγές του. Θαύμασα τον καταράκτη στη Γλύζιανη και πέρασα αμέτρητες φορές από το Θεογέφυρο, το θάμαμα αυτό της φύσης. Ψαρεύσαμε με πεζόβουλο οκάρικες πέστρες, ντελιανούς, μαρίτια. Με τα παιδιά των σχολείων μας δροσιστήκαμε στα νερά του και ήπιαμε με τις χούφτες μας το πεντακάθαρο νερό του. Στις χορταρισμένες όχτες του, γιομίζαμε καλάθια καραβίδες.

Στον πόλεμο του '40, στρατός και μεταγωγικά σ' αυτό το ποτάμι δροσίζονταν και πίνανε νεράκι.

Η κοιλάδα του Καλαμά, από τις πηγές ως τις εκβολές του είναι από τις πιο πλουτοπαραγωγικές

της χώρας μας. Πυκνοκατοικημένη όλη η περιοχή και οι χιλιάδες κάτοικοι, από τα νερά που ζουν. Ξεχωρίζει από πολλά ποτάμια της χώρας μας, που γνώρισα. Τα νερά του κυλάνε ήρεμα. Οι ακροποταμιές του, έχουν σπάνια και πλούσια βλάστηση. Είναι ήμερο ποτάμι, καλοπερπάτητο. Έχει πλούσια πανίδα. Ο Καλαμάς ανήκει στην περιοχή του, γεωγραφικά και πληθυσμιακά. Καμιά ξένη επέμβαση, που θα αλλοιώσει την οντότητά του και την ταυτότητά του. Τα λύματα των Ιωαννίνων, με οποιαδήποτε μορφή, είναι θέμα αποκλειστικό αυτής της πόλης. Ο Καλαμάς είναι ξένο οικόπεδο, απαραβίαστο. Επιστρατεύονται αρχές, υπηρεσίες, βουλευτές και υπουργοί και με ποικίλα κηρύγματα (επιστημονικά), προσπαθούν να πείσουν τους αγωνιζόμενους, να υποκύψουν και να συγκατανεύσουν. Είναι, σαν να διοχετεύουν τα λύματα στη βρύση της κουζίνας τους, περνώντας τα από ανοξείδωτο σουρωτήρι.

Όχι. Ο Καλαμάς έχει ιστορία, είναι πηγή ζωής και πλούτου και θα παραμείνει αγνός και αμόλυτος. Παρακαλώ να δεχτείτε τη συμβολική προσφορά μου, των 20.000 δρχ. σαν ελάχιστο δείγμα συμπαράστασης στον τίμιο αγώνα σας.

Δέσπω Καρβέλη

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

Γράφουμε παρακάτω ότι μπορούσαμε να περισυλλέξουμε για το λαϊκό κλαρίνο το όργανο που συνοδεύουμε από το βιολί, το λαβούτο και το ντέφι αποτελεί τη γνήσια δημοτική κομπανία. Αποτελεί την ορχήστρα της Ηπείρου.

Για να μάθουμε όμως την προέλευση όπως και τη χρονολογία της εφευρέσεώς του ανατρέξαμε σε διάφορες πηγές πέραν από την εγκυκλοπαίδεια

Το κλαρίνο (κλαρινέτο) ο λεγόμενος ευθύαυλος παρμεφέρης προς τον αυλόν των αρχαίων εφευρέθη το έτος 1690 στη Νυρεμβέργη από τον οργανοποιό Δέννερ ετελειοποιήθη δε το 1843 από τον Γερμανό Βαϊμ επειδή η απόδοσή τους σε ποικίλες φωνές και μελωδίες ήταν πραγματικότητα από τον 18ο αιώνα έχει εισαχθεί στην ευρωπαϊκή ορχήστρα.

Σε πραγματεία της για το λαϊκό κλαρίνο, η λαογράφος Δέσποινα Μαζαράκη γράφει ότι το λαϊκό κλαρίνο ήλθε στην Ελλάδα γύρω στο 1840, που συμπίπτει με την χρονολογία τελειοποίησής του.

Ηλθε πρώτα στην Ηπειρο σιγά - σιγά κατέβηκε στη Θεσσαλία, Στερεά, Πελοπόννησο, Μακεδονία, Θράκη κ.λ.π. Στην Αττική και μάλιστα στην Αθήνα το λαϊκό κλαρίνο μέχρι το 1925 θεωρείτο βάρβαρο όργανο και ανεπιθύμητο.

Δεν άργησε όμως και εδώ να περάσει στα μεγάλα σαλόνια της Αθήνας κάτι παρόμοιο με το σημερινό μπουζούκι και χρόνο με το χρόνο να πάρει την πρώτη θέση στην ορχήστρα του Δημοτικού μας τραγουδιού. συνεχίζεται

Μικρός Ηπειρώτης μαθητευόμενος κλαρινίστας. Πρόκειται για το Μήτο. - Γκάγκα από τη Ζίτσα.

ΟΙ ΚΑΤΑΡΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΓΛΥΖΙΑΝΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

λερά γκρεμόδεντρα, ένα φτωχό κουτσουλί που συχνά ανταμώνει το ρυθμικό του γρύλλισμα με το ασίστατο βουητό του καταρράχτη.

Από εδώ τα νερά αφροστέφανα κυλούν ορμητικά τον κατήφορο σε γραφικότατο πολυκαλαδούς μαϊνάνδρους όλο και πλατύνοντας το δρόμο τους καθώς γυμνώνουν ανελέητα από το λιγοστό τους χώμα τις αδεντρες όχθες του ποταμιού λες και συνερίζονται φυσομανώντας ποίο να πρωτορχιχτή στον παρακατιανό δεύτερο καταρράχτη, μικρότερο του άλλου αδελφού, αλλά το ίδιο ζωηρό από τη στενοκοπία της κοίτης. Στο ισκιερό και ολογοθώρητο βράθυρο που ξανοίγεται στο μέρος του, το ποτάμι σαν μια ύστατη τιτανική προσπάθεια απάλλαγής του από τα δεσμά των γύρω θεοδωτών βράχων χυμεί ολόβολο μέσα σε ένα ξακουφαντικό πανδαμόνιο συντριβόμενων νερών διακρίνει περίφοβος ο θεατής μιάν τεράστια δίνη, αληθινή νεροτρουβιά απροσμέτρητης δύναμης, να τεντώνει απειλητικά το αφρισμένο της στόμα...

Η φαντασία των απλοϊκών ανθρώπων διόλου άδικο δεν είχε όταν έχτιζε στην άβυσσο τούτη το φριχτό παλάτι του ποταμιού στοιχειού που καταπίνει λάιμαργα και για πάντα αφανίζει ότι και αν πέσει ζωντανό εκεί μέσα...

Όμως πιά βολικό πιά σίγουρο μέρος δεν ήσαν αλλού οι καμμένοι οι χωριανοί για να ρίχνωνται δώθε από το ποτάμι και πάνω από τον «αμολόγητο» μαύρο και αναριζοδόντα τούτον κρέμασαν το γεφυράκι τους - ο Θεός να τόχει κανέ τέτοιο - που τρέμει ακέρηγο στο διάβητο, και την τρεμούλα αυτή την μεταδίδει από τα πόδια ως του κεφαλιού της τρίχης, και μέσα βαθειά στην ψυχή του ασυνήθιστο διαβάτη...

Πάνε αρκετά χρόνια από τότε, που ακριβώς εδώ πέρα ορθώνονταν οι μεγάλοι και μοναδικός του Καλαμά καταρράχτης ύψους πάνω από πενήντα μέτρα, και που το βουητό του, καθώς μοιλογάν οι παλότεροι ακούονταν από τα Ζαγόρια και τις ράχες των Γιαννίνων, ξεχωριστά τις ήσυχες νύχτες. (3). Γύρω όμως στα 1876 (4) μια τρομακτική σε έκταση καθίζηση της κοίτης του ποταμιού έσθλησε τον σπάνιο τούτο καταρράχτη μετατοπίζοντάς τον διακόσια μέτρα πιά πάνω και παρασύροντας με το φο-

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Αναγνωστόπουλος Αγγελος 30.000, Παπαπέτρος Αθηνά 5.000, Κλειτσάς Ευάγγελος 2.000, Τσέφος Χριστόφορος 2.000, Μπαϊμάκας Αλέξανδρος 1.000, Σιδέρης Χ. Στεφάνου 1.000, Θεοχάρης Δ. Γιώργος 1.000, Τσίγκης Χριστόφορος 1.000, Μάνος Παναγιώτης 1.000, Μακρής Γιώργος 1.000, Θεοχάρης Χρυσόστομος 1.000, Τσάβας 500, Τσαντούλη Αγγελική 500, Δήμος Θεόδωρος 500, Δήμος Ευδοκία 500, Ζαφείρης Βασίλης 500, Κλειτσάς Σωτήρης 500, Αλεξίου Γεώργιος 500, Μαντζίκας Αλέξανδρος 500, Μπαϊμάκας Λάζαρος 500, Παναγαστασίου Γιάννης 500, Θεοχάρης Ελένη 500, Πατριάνης Ευάγγελος 500, Βόμβας Βασίλης 500, Γιώτη Χρυσανθή 500, Δήμος Πέτρος 500, Ζήκος Βασίλης 500, Ζήκος Ευάγγελος 500, Λύτης Σωτήρης 500, Βουλγαράκης Ευαγγέλιος 500, Σιώκας Χριστόφορος 500, Ζήκος Κων/νος 500, Παναγεωργίου Νικόλαος 500, Τζιάφρος Κων/νος 500, Πατριάνης Γεώργιος 500, Ντίσκος Γιώργος 500, Τσέφος Γιάννης 500, Κυρίου Βασίλης 500, Θεοχάρης Βύρων 500, Θεοχάρης Ευάγγελος 500, Πίνας Ευάγγελος 500, Βέσας Αφροδίτη 500, Σιώκας Νικόλαος 500, Σιώκας Γιάννης 500, Μαντζίκας Χρήστος 500, Δήμος Γιώργος 500, Πατριάνης Θεοφάνης 500, Τσέφος Δ. Βασίλης 500, Λάλος Δημήτρης 500, Λάλος Αλέξανδρος 500, Μπακάλης Σωτήρης 500, Αναγνωστόπουλος Αγγελος 500, Αναγνωστόπουλος Αγγελική 500, Στεργίου Γεωργία 500, Τσάφρος Σωκράτης 500, Μιχαήλ Ευαγγελία 500, Μιχαήλ Ηλίας 500, Ζαφείρης Δημήτρης 500, Λάμπρου Αναστ. 500, Ηγουμένου Δημοσθένης 500, Κυρίου Βασίλης 500, Παναγαστασίου Απόστολος 500, Αναγνωστόπουλος Αγγελος 500, Κοντογιάννης Απόστολος 500, Λάλος Σωτήρης 500, Κωτούλας Βασίλης 500, Αναγνωστόπουλος Χαράλαμπος 500, Μπενέκος Ελευθέριος 500, Αναγνωστόπου Κων/νος 500, Αμράντος Γιάννης 500, Κωτούλας Ορέστης 500, Θεοχάρης Κων/νος 500, Θεοχάρης Γιώργος 500, Μαντζίκας Απόστολος 500.

βερό όγκο των νερών σε καιρό νεροποντής ένα σεβαστό κομμάτι του μικρού κάμπου του χωριού. «Μας χάλασε το ποτάμι» σκούνουν οι μαύροι οι χωριανοί και δεν έχουν άδικο. Με τα συχνά καμώματα του ο ευεργέτης τους αυτός μαζί και χαλαστές του άρπαξε τα πιά πολλά από τα αξία χωράφια τους τα ποτιστικά και τους άφησε ένα πλήθος επίφοβους γκρεμούς. Στην αριστερή όχθη και πάνω από το σημερινό μεγάλο καταρράχτη, ένα νεόχτιστο μικροσκοπικό σπιτάκι που στεγάζει κάποιον υδρομετρητή σημαδεύει τελευταία το κρατικό ενδιαφέρον για την τεράστια την αληθινή μαγική δύναμη των νερών του που χάνεται ανώφελα ενώ θα μπορούσε αν της έμπαυε χαλινάρι να αλλάξει από τη μιά μέρα στην άλλη την όψη και το ρυθμό της ζωής όλης της περιοχής. Φαίνεται όμως, πως δε θα είναι μακριά η μέρα που το τωρινό μας χρυσόνευρο θα γίνη πραγματικότητα, και ο ασπροντυμένος τούτος γίγαντας, ο φοβερός και ατίθασος θα αναγκασθεί να ζευητή υπάκουα στο ζυγό της υπηρεσίας του ανθρώπου...

Το ελπίζουμε και το ευχόμαστε...

1) Μικρό χωριό στη δεξιά όχθη του Καλαμά ΒΔ και σε δυό ώρες απόσταση πεζή από το Ζίτσα. Έχει μετονομασθή τελευταία σε Καταρράχτη.
2) Κοντά στα άλλα οι χωριανοί μου διηγήθηκαν και για το χαμό στο μέρος τούτο και ενός παπά τους. Ο δύστυχος εκόλλησε στον από πάνω γκρεμό να κόψη φράξο για βάψιμο καθώς συνήθιζε να παραπάτησε, ξέπεσε στο χάος και ποτέ δεν φάνηκε τίποτε από αυτόν.
3) Κι ο Βύρων στη μοναδική σε πλούτο και μεγαλείο εικόνα της γραφικότατης κοιλάδας του Καλαμά που αριστουργηματικά ανασυνθέτει στο μακρόπνοο ποίημά του «Το δαίλδ Χάρολδ» καθώς ο ίδιος από της Ζίτσας «το στέντρο και φουντωτό λόφο» τον Αι - Λιά την έζησε (12-10-1809) με τους πιά κάτω στίχους του σημειώνει τον καταρράχτη τούτον που με το τρομακτικό του βουητό ετάραξε την υποβλητική σιωπή του απέραντου τοπίου ζωντανεύοντας στην ωραιόπαθη ψυχή του ελληνολάτρη ποιητή πανάρχαιους θρύλους!

Και το τραχύ αχολόγημα παρέχει του χειμάρρου μας δείχνει που γκρεμίζεται και ο μέγας καταρράχτης ορμητικός ανάμεσα στους αποτόμους βράχους που ποτ' ευφραίνουν την ψυχή και πότε την τρομάζουν. (αποδ. Δ.Μ. Σάρρου)

4) Ο αγαθός Γλυζιανιώτης γέροντας Νάσιο Κολιάς, σε ερώτησή μου για το χρόνο της μεγάλης αυτής πλημμύρας και της καθίζησης της κοίτης του ποταμιού που ακολούθησε με αποτέλεσμα να μετατοπισθή ο μεγάλος καταρράχτης, μου είπε πως καθώς άκουσε από τον πατέρα του που γεννήθηκε με την επανάσταση του Γρίβα (1854) ο χαλασμός αυτός έγινε όταν εκείνος ήταν 22 χρονών γύρω στα 1876.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Αυτές τις μέρες κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του χωριανού μας δασκάλου και μέλους της συντακτικής επιτροπής της εφημερίδας μας κ. Γιάννη Β. Παπαναστασίου με τίτλο : ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ για μαθητές Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου και για επιστήμονες με 300 σελίδες.

Είναι μια ολοκληρωμένη γραμματική της δημοτικής γλώσσας δοσμένη με τρόπο που βοηθάει να μάθει κανείς αποτελεσματικά τη δημοτική γλώσσα.

Αν κρίνουμε από την επιτυχία που σημείωσαν οι δυο προηγούμενες εκδόσεις του βιβλίου, θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι το καινούριο βιβλίο, που γράφτηκε εξολοκλήρου από την αρχή και συμπληρώθηκε με καινούρια ύλη και με Συντακτικό, σε συνδυασμό και με την πολύ επιμελημένη έκδοση (φωτοσύνθεση, ευρωπαϊκό χαρτί, εκτύπωση, βιβλιοδεσία) θα πρέπει να είναι ένα πολύ αξιόλογο βιβλίο, όταν μάλιστα ο συγγραφέας του ισχυρίζεται ότι δίνει απαντήσεις σε όλα τα θέματα της γραμματικής.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει τον κ. Γιάννη Παπαναστασίου, του εύχεται κάθε επιτυχία και γρήγορα να δουν το φως της δημοσιότητας και άλλα έργα του.

Για να μαθαίνουν οι νεότεροι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Του αείμνηστου Αναστ. Τσέκα

συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Και τώρα πάλι εις την Αδελφότητα η οποία με ζήλο για την πατρίδα συνενεργήθη ενεδομήθη προγενεστέρα τοιαύτης την Λιγοψίνων και μιά τοιαύτην ήτο η του έτους 1930 η οποία συνενεργήθη εις Ιωάννινα με πρόεδρον τον Αναστ. Τσέκα, Αντιδρον τον Δημήτριον Τσέκον, γραμματέα τον Κων/νο Παπαναστασίου, ταμία τον Ευάγγελον Μακρήν και άλλα μέλη.

Η Λιγοψία ακουμισμένη στο Μεσοβούνι. Καινούργια δάπατα και τρίπα σπία με όμορφες κεραμοσκεπές.

Η διάρκεια ήτο βραχεία διετής περίπου. Εκ των πόρων αυτής υποπεδόθη τότε η πλατεία της κοινότητάς μας η οποία από τα Κουτροκάτικα ήτο κατωφερής και έγινε ασβεστότοιχος από την άνω γωνία του μεσαίου πλατάνου προς τον δρόμον. Έπειτα διελύθη διότι τα μέλη αυτής δυσκολεύονταν να πληρώσουν την μηνιαία συνδρομήν, ο δε ταμίας δεν ήμπορούσε να τρέχει δια την είσπραξήν των.

Η πρώτη ήταν η του 1908 της οποίας πρόεδρος ήτο ο Χαράλαμπος Παπαδημητρίου, Ταμίας ο Μιχαήλ Θεοχάρης, Γραμματέας ο Κων/νος Τσέφος κ.λ.π. Ο σκοπός της Αδελφότητος ταύτης ήτον διπλούς. Η σφύριγγς πατριωτικών αισθημάτων δια την απελευθέρωσιν από τους Τούρκους και η συνάθροισις χρημάτων δι' αγαθοεργούς σκοπούς ενισχύσεως αδικουμένων διότι τότε δι' εκδίκησιν έκαον καλύβες, εσκότωναν ζώα και τοιαύτα έργα κακών ανθρώπων.

Ζήτημα δρόμου αυτοκινητιστικού άρχισαν να σκέπτονται και να μελετούν οι κάτοικοι του χωριού μας από το 1925 περίπου και κατά το έτος 1927 με 1930 έκαναν σύνδεσιν δρόμου από πρωτόπαπας, σύνορον σταυροδρόμι Πρωτόπαπας - Ζίτσης - Λιγοψάς στο Δερβένι και από Τσαραπελία Κουτσούκι μέσω των αμπελώνων έγινε διανοίξις μέχρι Καθίστριες.

Εργαζόταν όλοι οι τότε κατοικούντες εις Λιγοψάν προσωπικά 2-3 ημερομίσθια ετησίως άνδρες και γυναίκες. Ακολούθως μέχρι το 1933 πάλιν δια προσωπικής εργασίας έφεραν τον αυτοκινητόδρομο από Καθίστριες μέσα στο χωριό. Ετσι είχαμε συγκοινωνίαν δι' αυτοκινήτων με τα Ιωάννινα μέσω Πρωτόπαπας μέχρι τέλους του εμφυλίου 1949.

Κατά το 1950 έγινε σύνδεσμος δρόμου των Κοινοτήτων Χρυσορράχης - Βλατάδων - Βαταράδων - Λιγοψάς - Γαβρισιών - Πετσάλης - Ασφάκας και την ενέργειά πολλών προς τας αρχάς έγινε συν τω χρόνω μελέτη οριστική, χάραξις διάνοιξης, σκυρόστρωση, και τελικά ασφαλτοστρωση του δρόμου τούτου από Ασφάκας μέσω των ανωτέρω χωριών μέχρι της Λούτσας - Αγίας Μαρίας - Λιγοψάς προς το παρόν (που χαράσσοντας ως γραμμάι αυτά).

Αλλά και δια τον ηλεκτροφωτισμόν της Κοινότητος ενήντηον από το 1960 δραστήρια ενέργειαι εκ μέρους των Κοινοταρχών μας ο οποίος και επτεύχθη. Ομοίως και η τηλεφωνική επικοινωνία από το 1955 ακόμη κατά το έτος 1968 εγένετο και η εγκατάσταση και λειτουργία του Αγροτικού Ιατρείου Λιγοψάς, όπερ λειτουργεί μόνον με ιατρόν ελλείψει μιάς και Νοσοκόμου.

Από 4ετίας περίπου το χωριό ε-πλουτίσθη και με ύδρευση εκ της πηγής Τούμπα - Λυκοστόμου της περιοχής διερχομένης εκ Πετσάλης - Γαβρισιών, διότι ήτο ανεπαρ-

κής η εκ των πηγαδιών και της στέρνας ύδρευσις του.

Δια την εν γένει καλλιτέρευσην των όρων της ζωής των σημερινών κατοίκων του χωριού φροντίζουν και οι εκ αυτοί διαμένοντες ως και οι εν Ιωαννίνους εργαζόμενοι νέοι οι οποίοι συνέστησαν Σύλλογον Εκπολιτιστικόν υπό την Επωνυμίαν (Ομόνοια) και εν συνεργασία με την εν Αθήναις Αδελφότητα και με το κοινοτικό Συμβούλιον επιδιώκουν να τελειοποιήσουν τας σημεριν υπαρχού-

σας ελλείψεις και ατελείας των έργων κοινής ωφελείας.

Ευχόμεθα τα άριστα.

Εγγραφον εν Ιωαννίνους
Φεβρουαρίου 1976
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΕΚΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ
ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ
ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

Χωριό μου όμορφο μικρό
χωριό μου αγαπημένο
που δεν ξεχνά κάθε λεπτό
στο νού μου να σε φέρνω.

Με τα γλυκά τ' αποδόνια σου
κάτω στις ρεματιές σου,
που και αυτά στο όμνο τους
γέλνουν τις όμορφές σου.

Σαν βγαίνει ο ήλιος το πρωί
υψλά στο Μεσοβούνι
και τις χρυσές απίνες του
επάνω σου απλώνει,
λάμπει σαν την αστροφεγγιά
του Αυγούστου το φεγγάρι
και σαν τον Μάη την πασχάλιά
με την μοσχολιά της.

Εγώ μικρό και ταπεινό
παιδί ξενητεμένο,
σκύβω φίλό το χώμα σου
και πάλι περιμένω,
πως θα βρεθώ κάποια φορά
κοντά σου για να δω
την πικραμένη μάνα μου
το σπίτι το γλυκό.

Όλα τα αστέρια του ουρανού
σε έχουνε στείλει,
και όποιος σε δει
την νύχτα απή,
δε θα λησμονήσει.

Ο κούκος σου φέρνει την άνοιξη
τ' αποδόνι τις χαρές σου
και το πετροχελιδόνο
μήνυμα των παιδιών σου.
Σαν βγαίνει ο ήλιος το πρωί
υψλά στο Μεσοβούνι
και απλώνεται στην κερασιά,
πέρα στο Μεγαπλάι
τότε ευωδιάζουν τ' άνθη σου
ως την Αγία Μαρίνα.

Τι να πρωτοθυμώ
και τι να λησμονώ
που σαν ερχόταν ο τρυφερός
εβούιζε όλη η πλάση,
και τα γλυκά σταφύλια σου
σαν έβγαζαν το μούστο
γινόταν γλυκό κρασί
για αδάνατους δοσμένο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΠΕΣΣΗ
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Προς τα Νέα της Λιγοψάς

Προς τον υπεύθυνο Συντάξεως της εφημερίδας μας εκφράζω τα συγχωρητικά μου για την σύνταξη της εφημερίδας που τόσο την δεχθήκαμε με χαρά διότι μαθαίνουμε τα νέα των απανταχού λιγοψινών.

Θα γράψω μια ανοδρομή των παιδιών μας χρόνων που ζήσαμε στα χωριά πηγαίνοντας στο παλιό Δημοτικό Σχολειόν Λιγοψάς εκεί που βρίσκεται σήμερα το Κοινοτικό Γραφείον με τους τότε δασκάλους Στάθης Εμμανουήλ την Δασκάλα Ρίνα και στη συνέχεια τον Νίκο Πρυμνιότη Καντή Κομμάρο τον Χρυσόστομο Δελάρη τον Πάνο Κόρρα και στα τελευταία χρόνια τον καλοκάγαθο Κώστα Κοτρώτσιο.

Στην εποχή που έγιναν τα κεράσια είπαμε και συνηγορήσαμε παρά από τους εξής ο υποφαινόμενος ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Λευτέρης ο Μίχο Λάλος ο μακαρίτης Σπύρος Σταύρου Κλείτσας ο Γεώργιος Καλτσονιάνης (Μπουζμπουκής) ο αδελφός Κων. Τζιάφρος και με πρόταση του Λευτέρη να πάμε στο Κουρί που είχε ο θεός του ο Γιώτης Μαντζίκας μια καλή κερασιά με μαύρα κεράσια είπαμε πλέον σίγουρα ότι δεν θα μας ενοχλούσε κανένας.

Αγροφύλακας τότε ήταν ο περιβόητος Παννούλης. Ξεκινάμε λοιπόν και φθάνουμε στο απέλι αφήσαμε τα τσαρούχια κάτω από τη κερασιά και ανεβήκαμε να φάμε κεράσια αφού χορτάσαμε για τα καλά, βαφτίσαμε και στα πρόσωπα διότι τα κεράσια ήταν μαύρα.

Ο μακαρίτης ο Φέζος έτσι λέγαμε το Σπύρο Κλείτσα μας φωνάζει να κατέβουμε γρήγορα γιατί είδε να καταφθάνει ο Γιαννούλης ο ντραγάτης. Ο Μπουσμπουκής κατέβηκε πρώτος και πήγε να φορέσει τα τσαρούχια του αλλά ανακατεύτηκε γιατί τα βρήκε γεμάτα... κεράσια.

Δεν άργησε να καταφθάσει ο Γιαννούλης με τη βροντερή φωνή του κάτω από τη κερασιά και απευθύνεται αμέσως στον Γιώργο Καλτσονιάνη με τις φράσεις Μποζμπουκή κατέβα κάτω. Βε-

βαίως κατεβήκαμε όλοι κάτω είχε μια τριχιά μας πέρνη τα τσαρούχια εγώ μάλιστα είχα στιβάδια έτοιμα ταλέγαν τότε τα σκαρίνια μας δένη από το ένα χέρι με την Τριχιά και μας πήγε στο μεσοχώρι που ήταν το μπακάλικο και πολλοί άνδρες να μας ρεζιλέψει ήταν τόσο σκληρός ο Γιαννούλης που πλήρωσαν οι μεγάλοι από ένα διφραγκό τον ακαθέναν για να μας αφήσει.

Αλλά εμείς σαν παιδιά που είμαστε δεν τον βάλαμε κατάκαρδα είμαστε τότε 9-10 χρόνων ο Λευτέρης ήταν κατά 3 χρόνια μικρότερος αλλά συνήθιζε να κάνει παρέα με μεγαλύτερους και τον αγαπούσαμε και εμείς παρά την διαφορά της ηλικίας του.

Ήταν πολύ καλός για την παρέα μας φαινόταν από μικρός για το θάρρος του και την αποφασιστικότητα του και όταν έφυγε από το χωριό φορούσε τσαρούχια τον πήρε και τον συνόδευσε ο μακαρίτης ο Βαγγέλης Στάθης. Στην Πρέβεζα που έφθασαν διότι τότε δεν υπήρχε απ' ευθείας σύνδεση με την Αθήνα μόνον με το καράβι Πρεβέζης και έβγαине στον Πειραιά του αγόρασε ο Βαγγέλης Στάθης ένα ζευγάρι πέδιλα και τα τσαρούχια τα πέταξαν στη θάλασσα.

Φθάνοντας στην Αθήνα ήταν ανήσυχος παιδί ήθελε να μάθει γράμματα και βρήκε την πρώτη του δουλειά στο μεγάλο μπακάλικο των αδελφών Κίκιζα επί της οδού Λενορμαν. Οι αδελφοί Κίκιζα είδαν την όρεξη και την εξυπνάδα του και τον συμπάθησαν πολύ και του είχαν απεριόριστη εμπιστοσύνη κι έτσι λοιπόν την ημέρα εργάζονταν και το βράδυ πήγαινε σε νυκτερινό σχολείο από εκεί μετά έφυγε από του Κίκιζα και πήγε σε ένα άλλο μπακάλικο, κάποιον Σακελαρίου στο Κουκάκι στην οδό Βύρωνος.

Εκεί πλέον εργαζόταν την ημέρα και το βράδυ πήγαινε στο Νυκτερινό Γυμνάσιο και μια περίοδο μάλιστα γνωρίστηκε με τον σημερινό υπουργό τον κ. Ευάγγελο Γιαννιόπουλο κα ιμένας μαζί σε ένα δωμάτιο.

Η αποφασιστικότητα του και το θάρρος έφθασε εδώ που έφθασε να κοσμή το χωριό μας την Λιγοψά και όλη την Ηπειρο παντού και πάντοτε μπροστά στις δωρεές του εμείς δε οι συγγενείς του και φίλοι του τον καμαρώνουμε και είμαστε υπερήφανοι για τον αγαπητό μας Λευτέρη. Δεν γράφω υπερβολές αλλά ένα ελάχιστο δείγμα της αξίας του.

Λιγοψά 2/2/89

Με αγάπη
ΝΙΚΟΣ ΤΖΙΑΦΟΣ

Επιστολή - Ομιλία του Β. Ζαφείρη
στην ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αγαπητοί φίλοι και χωριανοί γεια σας και χαρά σας.

Εδώ σήμερα έχουμε θέμα προεδρείου. Ο πρόεδρος μας κ. Λευτέρης Μαντζίκας λέει πως πρέπει να αναλάβουν οι νεώτεροι την Αδελφότητα που συμπλήρωσε ο ίδιος σαν πρόεδρος της τα τριάντα χρόνια. Από ότι βλέπω πάει προχωρώντας για να τον εκλέξουμε και πάλι. Ασφαλώς για μας είναι τιμή να τον έχουμε πρόεδρο όλα τα χρόνια. Οι λόγοι είναι γνωστοί. Όπως γνωρίζετε τη Λιγοψά μας χάριν του Λευτέρη Μαντζίκας τη γνώρισε όλη η Ελλάδα. Στη Μακεδονία απ' ότι γνωρίζω όπου υπάρχουν πατρίδια ΜΙΣΚΟ ξέρουν πως η Λιγοψά είναι η γενέτειρα του Λευτέρη Μαντζίκας.

Αν και ο Λευτέρης είχε να αναλάβουν οι νεώτεροι όμως για μας η αλήθεια είναι πως καλύτερο πρόεδρο δε βρίσκουμε όχι τριάντα η τριανταπέντε χρόνια που περράσαν αλλά και εβδομήντα να περάσουν και τότε θα δούμε αν τον αφήσουμε ήσυχο από την προεδρεία της Αδελφότητας. Ο πρόεδρος μας μαζί με τα Διοικητικά Συμβούλια από την ίδρυση της Αδελφότητας μέχρι σήμερα έχουν κάνει πολλά και καλά έργα στο χωριό μας. Επισκευάστηκαν πολλές εκκλησίες ειδικά η κεντρική ο Αγίου Νικόλαος έγινε σωστό κόσμημα.

Όλα τα υπέροχα μνημεία των προγόνων με τη συμβολή του προέδρου μας και Βιομηχάνου Λευτέρη Μαντζίκας σήμερα τα βλέπουμε και τα καμαρώνουμε. Είναι αλήθεια πως με τα ψιχούλα τα δικά μας πεντακοσάρικα τα έργα θάταν ακόμα στα θεμέλια. Θέλουμε και εμείς δόξα ονομαστή αλλά πως; Τα έργα γίνονται μόνο με κατοικιόμια γι' αυτό νομίζω πως κανείς δεν αμφιβάλλει αλλά και χειροκροτεί για το μεγάλο μέρος της προσφοράς του στη Λιγοψά μας.

Κατέληξε δε με τα εξής:

Ο ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ «Η ΟΜΟΝΟΙΑ»

Προς
Την συντακτική επιτροπή
της εφημερίδας
«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι, το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Λιγοψινών (Η ΟΜΟΝΟΙΑ) αποφάσισε στη συνεδρίασή του της 3-12-88 να σας γνωρίσει τα παρακάτω:

1) Το Δ.Σ. του Συλλόγου θεωρεί καταρχή θετικό στοιχείο την ύπαρξη και λειτουργία της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» που αναφέρεται σε θέματα που αφορούν τους Λιγοψινούς και τις δραστηριότητές τους. Έτσι λοιπόν αποφάσισε να σας κοινοποιήσει το αίτημά του να παραχωρηθεί μια στήλη της εφημερίδας στο Σύλλογο όπου με ευθύνη του Δ.Σ. θα αναφέρονται όσα αφορούν αυτόν και τις δραστηριότητές του. Γνωρίζουμε την στενότητα χώρου στις σελίδες της εφημερίδας (τ.Ν.Τ.Α.) αλλά πιστεύουμε ότι θα βρεθεί κάποιος χώρος για να φιλοφενεί τα σχετικά με τον Πολιτιστικό Σύλλογο του χωριού μας.

2) Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε να ενισχύσει με τον τρόπο του το έργο της εφημερίδας κάνοντας τις απαραίτητες ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 8ο (1988)

Στα Γιάννενα σήμερα Κυριακή 30-10-88 και ώρα 8μ.μ. συγκεντρώθηκαν τα μέλη του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Λιγοψινών (Η ΟΜΟΝΟΙΑ) για συζήτηση και λήψη αποφάσεων σε θέματα αρμοδιότητάς του Συλλόγου. Παρευρίσκονται: Βασίλης Σιχλιμυρίδης, Σωτήρης Δήμος, Σπύρος Κλείτσας, Λάμπρος Γκόγκος, Απόντες: Κωνσταντίνος Δημητρίου. Υπάρχει απαρτία. Αφού τέθηκαν τα προς συζήτηση θέματα υπόψη των μελών του Δ.Σ. και αφού όλοι παραδέχτηκαν την αναγκαιότητά τους και τη σπουδαιότητά τους ο Α. Γκόγκος παρέδωσε την παραίτησή του από μέλος του Δ.Σ. και αποχώρησε από τη συνεδρίαση. Κατόπιν τούτου και αφού εξακολουθεί να υπάρχει απαρτία η συνεδρίαση συνεχίζεται. Ύστερα από διεξοδική συζήτηση, στην οποία εκφράστηκαν και ακούστηκαν οι απόψεις όλων των παρόντων μελών, το Δ.Σ. αποφάσισε να θέσει σε προγραμματισμό με στόχο την

υλοποίησή τους τα παρακάτω θέματα:

1) Να διοργανώσει μια σειρά συζητήσεων με τους μόνιμους κατοίκους του χωριού και ιδιαίτερα με τους ηλικιωμένους με στόχο τα εξής:
α) Να ενημερωθεί το Δ.Σ. του Συλλόγου από πρώτο χέρι για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν όσοι κατοικούν στο χωριό μας ολόκληρο το χρόνο.
β) Να ακουστούν όλες οι απόψεις και όλες οι προτάσεις για το πως περνάει ο καιρός στο χωριό μας τις εποχές που οι κάτοικοί του είναι λίγοι και πως θα μπορούσε αυτό το χρονικό διάστημα να γίνει πιο ευχάριστο για τους μόνιμους κατοίκους.
γ) Να αξιολογήσει το Δ.Σ. τα αιτήματά τους και να προβεί στην ικανοποίηση όσων από αυτά είναι σε θέση να ικανοποιηθούν ο Σύλλογος.

2) Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκτιμά ότι η αγορά μιας συσκευής βίντεο και η τοποθέτησή της αρχικά στο κοινοτικό κατάστημα (όπου ήδη υπάρχει και λειτουργεί μια έγχρωμη τηλεόραση) θα συμβάλλει κατά κάποιο τρόπο στη διασκέδαση όσων τα απογεύματα και τα βράδια περνούν την ώρα τους στο Κοινοτικό κατάστημα. Η προβολή τους θα γίνεται σε μέρες και ώρες που θα συμφωνηθούν με τους ενδιαφερόμενους. Παράλληλα μια τέτοια συσκευή βίντεο μπορεί να χρησιμοποιήσει και για άλλους σκοπούς. Π.χ. για να παρακολουθήσουμε κάποιες εκδηλώσεις που έχουν γίνει στο χωριό μας και έχουν βιντεοσκοπηθεί από κάποιους.

3) Το Δ.Σ. του Συλλόγου προανατολίζεται στην κατεύθυνση να διοργανώσει ένα διαγωνισμό παιδικών Εκθέσεων με 3 θέματα που θα έχουν σχέση με το χωριό μας. Στόχος θα είναι να κινηθεί το ενδιαφέρον των παιδιών για το χωριό μας είτε κατοικούν μόνιμα στο χωριό είτε όχι και παράλληλα να εξαχθούν και κάποια ίσως χρήσιμα συμπεράσματα. Μια ματιά από άλλη οπτική γωνία είναι πάντα χρήσιμη. Ο διαγωνισμός θα περιλαμβάνει βραβεία για τους νικητές οι οποίοι θα οριστούν με διαδικασία που θα επιλεχθεί στην πορεία.

4) Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε να απευθυνθεί στη συντακτική επιτροπή της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» και να ζητήσει μια μόνιμη στήλη του Συλλόγου

Λαογραφικές σελίδες ΕΘΙΜΑ ΖΙΤΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΜΟ

(Από το βιβλίο «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ», εκδόσεως 1914 του αείμν. Παναγ. Λαμπριδίου).

συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο.

Απάντηση όλων

Την ευχή μας νάχεις
Θεός να σε προκόψει

Η νύφη μετά τον παραπάνω χαιρετισμό αποτινέται προς το γαμπρό να σταθεί όπως αποχαιρετηθεί για τρίτη φορά τους γονείς, αδελφούς και γείτονες με τα πα-

Ζιτωίτικο - Λιγοψινό ζευγάρι.
Χαράλαμπος Κ. Αναγνώστου - Λάλος, Βασιλική Μ. Μπότσιου από τη Ζίτσα.

Εκ μέρους της νύφης προς τη μητέρα της :

Δεν στόλεγα μανούλα
όλη την εβδομάδα
τους ξένους μη τους μπάξεις
και μη τους κουβεντιάξεις
Σου πήραν το παιδί σου
Κι' ασχήμην η αυλή σου
και όλη γειτονιά σου.

Εκ μέρους της ίδιας προς τον πατέρα :

Μ' επούλησες πατέρα
για ένα δακτυλίδι
Για ματαδόστο πίσω
και ξαναγόρασέ με.

Απάντηση πατέρα

Και πίσω να το δώσω
Δεν σε ξαναγοράζω
Γιατ' είναι γεγραμμένο
Αηταιρί να σου δώσω

Μετά από τα παραπάνω τραγούδια η νύφη ζητάει ευχή από τους γονείς, αδελφούς, ξαδελφούς και γείτονες με τα παρακάτω:

Ευχή σου με πατέρα τώρα στο κινιμά μου
Τώρα στο κινιμά μου στο ξυμπρο-
βόδιμά μου

Το ίδιο λέει και προς τη μητέρα α-

προϋποθέσεις να διαμείνουν μόνιμα στο χωριό μας, το παραπάνω γεγονός αποτελεί σοβαρό ανασταλτικό παράγοντα σε αυτή τους την απόφαση.

Γι' αυτό θα ήταν καλό να εξετάσει η κοινότητα αν και σε πιο βαθμό θα ήταν δυνατό τέτοιοι ενδιαφερόμενοι να αποκτήσουν κάτω από διαδικασίες που είναι δυνατό να καθοριστούν στην πορεία (π.χ. δημοπρασία) κάποιο κοινοτικό οικόπεδο που θα τους δίνει με κάποιο τρόπο τη δυνατότητα να κάνουν κάτι που θα τους τραβήξει στο χωριό (π.χ. να χτίσουν ένα σπίτι).

6) Το Δ.Σ. του Συλλόγου προανατολίζεται στην κατεύθυνση να διοργανώσει λαχειοφόρους αγορές με διάφορα αντικείμενα αξίας κάθε φορά. Σκοπός αυτών των ενεργειών θα είναι η εξασφάλιση

δελφούς ξαδελφούς και γείτονες ρακάτω:

Για χρυσόμ' αηταιρί για κοντο-
καρτέρει
Να πατήσω πέτρα ν' αναβώ λιθάρι
Ν' αποχαιρετήσω τον καλόν
πατέρα
Τη γλυκειά μου μάννα
τα γλυκάμ' αδελφία
Τα γλυκά ξαδέλφια
Τους καλούς γειτόνους.

Μετά τον αποχαιρετισμό της νύφης τα δύο ψίκια προχωρούν σιγά το ένα κατόπι του άλλου χορεύοντας και τραγουδώντας στο δρόμο. Εις το μέσον αυτών των δυο συνοδείων προχωρεί ημίονος που φέρνει την προίκα και επάνω στον ημίονο ευρίσκεται καθισμένο συγγενικό παιδί της νύφης. Όταν τα δύο ψίκια φτάσουν σε κάποιο σταυροδρόμι εάν υπάρχει εκεί κόσμος ως θεατές οι γυναίκες τραγουδούν το παρακάτω:

Τρέχουν τα νερά τρέχουν κ' οι
βρούσες
Τρέχ' η αρχοντιά να ιδούν τη νύφη
Τ' αρχοντόπουλα να την παι-
νέσουν
Εμάς η νύφη μας ψήφον δεν έχει
Ασπρη κι όμορφη χαμηλομάτα
Πίνει το νερό φεγγ' ο λαιμός της.

συνεχίζεται

κάποιων εσόδων για το ταμείο του Συλλόγου.

7) Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε να δραστηριοποιηθεί στην κατεύθυνση της διατήρησης των καθιερωμένων εκδηλώσεων του Συλλόγου (Πρωτοτοχρονιά - Απόκριες κ.τ.λ.) στη όσο το δυνατό καλύτερη διοργάνωσή τους καθώς συνέχισε στη σελ. 4

ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στο κοινοτικό Συμβούλιο τη θέση του αποθανόντος Αντ'δρου Μιχάλη Ζαφείρη, πήρε ο αναπληρωματικός σύμβουλος κ. Αλέξανδρος Σιχλιμυρίδης. Νέος δε αντίδρος εκλέχτηκε ο σύμβουλος Βασίλειος Ηγουμενίου.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗΣ ΣΑΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
ΚΑΘΕ ΔΙΜΗΝΟ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Διμηνιαία εφημερίδα
των Απανταχού Λιγοψινών
Ιωαννίνων

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ και έκδοση
της Αδελφότητας Λιγοψινών
«Η Θεοτόκος» Ιωαννίνων

ΙΔΡΥΤΗΣ: Σπυρίδων Ι. Γούναρης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ σύμφωνα με το
Νόμο:
Λευτέρης Χ. Μαντζίκας
Πρόεδρος Δ.Σ.

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος Συντάξεως
Παναγιώτης Γ. Μάνος

Μέλη Συντακτικής Επιτροπής:
Χαρίλαος Χ. Μαντζίκας
Νικόλαος Χ. Σιώκας
Αλέξανδρος Μ. Λάλος
Ιωάννης Μ. Ζαφείρης
Σωκράτης Ν. Τζιάφρος
Χριστόφορος Ι. Σιώκας
Θεόδωρος Θ. Δήμος
Ι. Β. Παπαναστασίου
Ιωάννης Δ. Τσέφος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Αδελφότητα Λιγοψινών
Ιωαννίνων
Κλεισθένους 15 105 52 Αθήνα
Τηλ. 32 40 120 - 32 40 351

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού δρχ. 500
Εξωτερικού δολ. 10

Δωρεάν αποστολή
Σωματεία - Υπηρεσίες - Εφημερί-
δες - Περιοδικά - ΝΠΔ & Δ

Κείμενα προς δημοσίευση, ευα-
νάγνωστα γραμμένα στη μι-
α όψη της κόλλας κατά δυνατό
συνοπτικά και πλήρη στοιχεία
του αποστολέα μετά τηλεφώ-
νου. Χειρόγραφα δημοσιευμένα
ή μη δεν επιστρέφονται. Απαγο-
ρεύεται η αναδημοσίευση άρ-
θρων εικόνων κ.λ.π. χωρίς την
έγκρισή της εφημερίδας μας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟ-
ΓΡΑΦΕΙΟΥ
Παύλος Μπαλταγιάν
Τηλ. 52 40 761

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ:
ΑΡΤΙΝ Αθήνα - Πάτρα
Γερανίου 6 Τηλ. 52 40 761

Για καλό και για κακό ο εικονοζόμενος και αγαπητός συγχωριανός
μας, λαβαίνει τα μέτρα του κόβοντας πουργαρία ξύλα για το τζά-
κι. Και πάλι ο καιρός το πάει για χιόνι.

Γνωρίζουμε ότι εσείς είστε οι λι-
γοι εθελοντές που εργάζεστε πε-
ρισσότερο ειδικά στο χωριό με τα
πανηγύρια. Βέβαια δεν λέω ότι και
εμείς δεν προσφέρουμε εθελοντι-
κή δουλειά όμως στην επόμενη
διετία ας βρεθούν περισσότεροι ε-
θελοντές γιατί όπως όλοι γνωρί-
ζουμε με τα «ΛΙΓΟΨΙΝΑ» έχει
αυξηθεί η δουλειά για όλους μας.

Γειά σας και χαρά σας συγχω-
ριανού μου, εύχομαι στο νέο Δ.Σ.
πρόοδο για το καλό της Αδελφό-
τητας και του χωριού μας.

Βασίλης Σπ. Ζαφείρης

σε αυτή, στην οποία θα εκφράζον-
ται οι απόψεις του και ότι άλλο έ-
χει σχέση με αυτόν. Παράλληλα
αποφάσισε να ενισχύσει το έργο
της εφημερίδας με κάθε τρόπο.

5) Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφά-
σισε να κοινοποιήσει στην κοινό-
τητα επιστολή του με θέμα τα
εξής:

Όπως είναι γνωστό υπάρχουν χω-
ριανοί μας (μόνιμοι ή όχι) που στε-
ρούνται κτηματικής ή ακίνητης
γενικότερα περιουσίας. Αν λοιπόν
κάποτε τους δημιουργηθούν οι

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

Συνέχεια από σελ. 1

κρότερες επαρχιακές πόλεις διατηρήθηκε ανόθευτη και γνησιότερη η πολιτιστική μας κληρονομιά, παρά στις μεγάλες πόλεις. Ετσι εξηγείται, όσο και αν φαίνεται παράξενο, ότι οι εικόνες του τέμπλου του Αγίου Νικολάου της Λιγοψάς είναι καλύτερες από τις εικόνες του τέμπλου της Μητρόπολης της Αθήνας. Οι εικόνες του τέμπλου του Αγίου Νικολάου της Λιγοψάς, που έχουν ηλικία περίπου εκατό (100) ετών, έχουν όλα τα γνωρίσματα της γνήσιας βυζαντινής αγιογραφίας. Αντίθετα, οι εικόνες του τέμπλου της Μητρόπολης της Αθήνας, ακριβώς γιατί έγιναν πριν εποχή της Βαυαροκρατίας, πριν από εκατόν πενήντα (150) χρόνια περίπου, είναι επηρεασμένες από τη δυτική - αναγεννησιακή τεχνολογία και παρουσιάζουν τους άγιους και το Χριστό με καλοδρεμμένα πρόσωπα σαν και αυτά που διαφημίζουν διάφορες παιδικές τροφές, εικόνες δηλαδή κοινώς φραγκολεβαντίνικες, άσχετες προς την ελληνορθόδοξη πνευματικότητα και τη βυζαντινή ζωγραφική παράδοση.

Θα μπορούσα να αναφέρω πολλές ανάλογες περιπτώσεις και σε άλλα είδη της τέχνης.

Περιορίζομαι όμως σε αυτό το πολύ χτυπητό παράδειγμα, για να

επανελέω στην αρχική μου θέση, ότι αν θέλουμε να αναζητήσουμε και να βρούμε την πολιτιστική μας κληρονομιά, θα πρέπει να γυρίσουμε κοντά στις πηγές του λαϊκού μας πολιτισμού, τις παραδόσεις των χωριών μας, της Λιγοψάς, της κάθε Λιγοψάς.

Να γνωρίσουμε τα στοιχεία που συνθέτουν την υπόστασή μας ως λαού. Αυτά τα στοιχεία που μας συνδέουν μεταξύ μας, και με τους προγόνους μας, που μας ενώνουν, που μας φέρνουν από το **εγώ** στο **εμείς** όπως θα έλεγε και ο Μακρυγιάννης, να συνειδητοποιήσουμε την εθνική μας ταυτότητα.

Αρκετά τα περιφρονήσαμε ως τώρα, αφού κατάφεραν για πολλά χρόνια να μας πείσουν πως είναι χωριατικά, άσχημα, κατώτερα και γαι πέταμα. Παρά λίγο να μας κάνουν αλλοδαπούς στον τόπο μας.

Αν αποκτήσουμε συνείδηση της πολιτιστικής μας ταυτότητας, τότε θα έχουμε τα δικά μας θεμέλια, τις δικές μας **ρίζες**.

Διόρθωση: στο προηγούμενο φύλλο με αριθμό 6, στο άρθρο μου «ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ» στη σελίδα 2 στην τέταρτη σειρά, γράφτηκε η λέξη **αντιστολή** ενώ έπρεπε να γραφεί **αναστολή**.

Χωριανοί μας στην είσοδο της κεντρικής εκκλησίας Αγ. Νικολάου σε κάποια χειμωνιάτικη μέρα του Φλεβάρη, που έχουν στον μέσον τον αιδ. Ιερέα Παπα - Ανδρέα Γκόγκο.

Ο ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ «Η ΟΜΟΝΟΙΑ»

Συνέχεια από τη σελ. 3

και στην οργάνωση και άλλων εκδηλώσεων σε καιρούς που το χωριό μας παρουσιάζει κάποια έστω και μικρή κίνηση. (Χριστούγεννα - Πάσχα κ.τ.λ.) Εννοείται βέβαια ότι κάθε τέτοια εκδήλωση χρειάζεται τη βοήθεια και τη συμπαράσταση όλων των συγχωριανών μας με όποιο τρόπο μπορεί και νομίζει ο καθένας.

8) Το Δ.Σ. του Συλλόγου θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να συγκαλείται η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ του Συλλόγου σε τακτά χρονικά διαστήματα, για να υπάρχει μεγαλύτερη δραστηριοποίηση των μελών του Συλλόγου, ενημέρωση των μελών από πλευράς Δ.Σ. και ανταλλαγή απόψεων και προτάσεων με μορφή διαλογικής συζήτησης. Για τα παραπάνω θα υπάρξουν ρυθμίσεις στην πρώτη γενική συνέλευση του Συλλόγου.

9) Το Δ.Σ. του Συλλόγου θεωρεί επίσης αναγκαία την τροποποίηση του υπάρχοντος καταστατικού του Συλλόγου το οποίο ισχύει από την ίδρυση του Συλλόγου (1977) και ήδη έχει κλείσει μια δεκαετία και πλέον. Στο υπάρχον καταστατικό το Δ.Σ. κρίνει ότι υπάρχουν σημεία που πρέπει να αλλάξουν και άλλα που πρέπει να προσαρμολογούνται στις σημερινές απαιτήσεις.

10) Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε να δραστηριοποιηθεί στην κατεύθυνση της κατασκευής ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ στο χωριό μας. Πρόκειται αδιαμφισβή-

τητα για ένα μεγάλο και δύσκολο έργο και γι' αυτό θα επιδιώξουμε οπωσδήποτε τη συνεργασία και με τους άλλους φορείς του χωριού μας δηλαδή την κοινότητα και την αδελφότητα. Το Δ.Σ. του Συλλόγου θα ενημερωθεί για χρηματοδότηση από το (ΥΠ.ΠΟ) Υπουργείο Πολιτισμού καθώς και τη (ΝΕΛΕ) Νομαρχιακή Επιτροπή Λαϊκής Επιμόρφωσης και θα ανακοινώσει τα στοιχεία που θα επιδιώξει τη συνάντηση με εκπροσώπους των άλλων φορέων του χωριού μας (Κοινότητα - Αδελφότητα) και την ανταλλαγή απόψεων πάνω σ' αυτό το θέμα. Θεωρούμε ότι πρόκειται για ένα σοβαρό ζήτημα και ζητούμε γι' αυτό τη συμπαράσταση από όλους τους χωριανούς. Οτι πράγματι θα λήσουμε όλοι μαζί να κάνουμε κάτι, μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι θα το πετύχουμε. Παραπέρα εξελίξεις σ' αυτό το θέμα θα ανακοινώνονται από το Δ.Σ. του Συλλόγου που θα κάνει και την ανάλογη ενημέρωση στους συγχωριανούς μας.

Αφού συζητήθηκαν και αποφασίστηκαν τα παραπάνω δεν υπήρξε άλλο θέμα για συζήτηση και η συνεδρίαση λύνεται και υπογράφεται.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ
Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΠΟ ΤΗ Γ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΣΤΙΣ 20 - 11 - 88

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ

- 1) Πρόεδρος συνελεύσεως : Λάλος Σωτήριος
Μέλη » Ηγούμενου Δημοσθένη Κυρίου Βασιλείου
- 2) Εφορευτική επιτροπή
Δήμος Πέτρος
Βόμβας Βασιλείου
3. Απολογισμός - Ισολογισμός από 9/11/86 έως 20/11/86
από κ. Αλέκο Λάλο
4. Προϋπολογισμός νέας διετίας κ. Αλέκος Λάλος.
5. Εκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής
διάβασε ο κ. Ιωάννης Σιώκας
6. Για το έργο της αδελφότητας μίλησε για λογαριασμό του Γεν. Γραμματέα ο Ειδικός Γραμματέας κ. Χαρίλαος Μαντζίκας.
7. Προσφώνηση από τον Πρόεδρο της αδελφότητας κ. Ελ. Μαντζίκας. Εισηγήθηκε να οριστεί ο κ. Πάνος Μάνος ως σύμβουλος τύπου του Διοικ. Συμβ. της Αδελφότητας.

Πρόταση του κ. Προέδρου να τιμηθούν με ειδικές πλακέτες όλοι εκείνοι που προσφέρουν αψιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους σε όλες τις εκδηλώσεις του χωριού.

Ομιλητές:
1) Βασιλείος Ζαφείρης: Το προεδρείο έχει κάνει πολλά έργα στο χωριό.
2) Σωτήριος Λάλος: Απλήθυσε συγχαρητήρια στο Σπύρο Γούναρη για την προσφορά του στους χωριανούς και το χωριό μας.

Συγχαίρω το Διοικ. Συμβ. της Αδελφότητας για το έργο που εκτέλεσε στο χωριό. Επίσης στο Κοινοτικό Συμβούλιο και τον Εκπολιτιστικό Σύλλογο. **Πρόταση:** Η Αδελφότητα να δραστηριοποιηθεί περισσότερο στις δημοσίες σχέσεις της παροικίας της Αθήνας.

Ο πρόεδρος της Γεν. Συνέλευσης ζήτησε από το σώμα να εγκρίνει τα πεπραγμένα της Αδελφότητας. Πράγματι τα μέλη εγκρίνουν τα πεπραγμένα της Αδελφότητας με ανάταση του χειριού.

Ακολούθησε η ψηφοφορία.

Αθήνα 20 Νοεμβρίου 1988

Ο Πρόεδρος
Σωτ. ΛάλοςΤα μέλη
Δημοσθ. Ηγούμενου
Βασίλ. Κυρίου

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σήμερον τη 20 - 11 - 88

Η Εφορευτική Επιτροπή αποτελούμενη από τους κ.κ. ΣΙΩΚΑ ΕΛΕΝΗ ΒΟΜΒΑΣ ΒΑΣΙΛ. ΔΗΜΟΣ. ΠΕΤΡΟΥ, έκαναν την καταμέτρηση των ψηφοδελτίων και έλαβαν ποια σειρά κατά σειρά και η οποία εκλέγονται για το Δ.Σ. - ΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡ. κ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ.

ΣΥΝΟΛΟΝ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΩΝ 75

ΛΕΥΚΑ -
ΑΚΥΡΑ 1

Κατά την καταμέτρηση ευρέθη το υπ' αριθμό 9 ψηφοδέλτιο η σταυρός να μην είναι σωστή ως αυτόν η εφορευτική επιτροπή το θεώρησε άκυρο.

ΕΛΑΒΑΝ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑ

1. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	71
2. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ	ΧΑΡ.	67
3. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΙΩΑΝ.	58
4. ΣΙΩΚΑΣ	ΧΡΥΣΤ.	58
5. ΣΙΩΚΑΣ	ΝΙΚΟΛ.	56
6. ΛΑΛΟΣ	ΑΛΕΞΑΝ.	53
7. ΔΗΜΟΣ	ΘΕΟΔ.	53
8. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ	ΓΙΑΝ.	50
9. ΤΣΙΑΦΟΣ	ΣΩΚΡ.	52
10. ΤΣΕΦΟΣ	ΙΩΑΝ.	42

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΛΑΒΟΝ

1) ΓΟΥΝΑΡΗΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	63
2) ΣΙΩΚΑΣ	ΓΙΑΝΝ.	56
3) ΚΛΕΙΤΣΑΣ	ΑΛΕΞ.	50

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

1) ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ	ΕΛΕΥΘ.	62
2) ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ	ΧΑΡ.	58
3) ΤΣΙΑΦΟΣ	ΣΩΚΡ.	51
4) ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΙΩΑΝΝ.	45
5) ΛΑΛΟΣ	ΑΛΕΞ.	39
6) ΔΗΜΟΣ	ΘΕΟΔ.	34

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΣΙΩΚΑΤΑ ΜΕΛΗ
Β. ΒΟΜΒΑΣ
Π. ΔΗΜΟΣ

Στο διάβα του χρόνου

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα στην Αγ. Παρασκευή εδώ και 40 χρόνια περίπου. Από αριστερά Δημ. Κ. Τσέφος, Θεόδ. Γ. Δήμος, Ηλίας Ι. Ζαφείρης, Αλέκος Θεοχάρης, Νικ. Χ. Τζιάφρος, Χρυσόστο. Απ. Παπαναστασίου.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

Γράφουμε παρακάτω ένα πολύ ουσιώδες θέμα που αφορά τους κυνηγούς. Μας το παραχώρησε ευγενικά ο συμπατριώτης μας δικηγόρος ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΩΛΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΣ ΝΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΑΡΜΟΔΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΟΥΤΕ ΣΕ ΑΛΛΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΙΑ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝ ΘΘΕΛΕ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙ

Συνεχίζοντας την έρευνα από τη Νομολογία όλων των Ποινικών Δικαστηρίων της Χώρας, πάνω σε πρακτικά και ενδιαφέροντα κυνηγετικά θέματα, με το παρόν άρθρο μας και με την παρακάτω δικαστική απόφαση του Πλημ/κειου Ηλείας θα θέλαμε να ενημερώσουμε και να συστήσουμε στους κυνηγούς, που συλλαμβάνονται από τα αρμόδια όργανα για οποιαδήποτε κυνηγετική παράβαση, ότι ναι μεν είναι υποχρεωμένοι να υποστούν την οιαδήποτε έρευνα και να παραδώσουν σ' αυτά την άδεια θύρας, πλην όμως δεν είναι ΚΑΘΟΛΟΥ υποχρεωμένοι να παραδώσουν το κυνηγετικό τους όπλο, ούτε στα εν λόγω όργανα, ούτε στο Δασαρχείο, ούτε στην Αστυνομία, ούτε στην Εισαγγελία, ούτε στο Δικαστήριο, ούτε και σε καμιά απολύτως άλλη Υπηρεσία και δεν πρέπει να το παραδώσουν, καθώς από τα όπλα αυτά άλλα μεν «χάνονται» και άλλα σκουριάζουν, μέχρι ότου να εκδοθεί τελεσίδικη και αμετάβλητη δικαστική απόφαση μετά από 4-5 χρόνια, εξ άλλου δε η ΜΟΝΗ συνέπεια αυτής της άρνησης είναι η πληρωμή κάποιας αξίας του όπλου (συνήθως μικρότερης της πραγματικής) και η πληρωμή αυτή γίνεται ΜΟΝΟ σε περίπτωση οριστικής και τελεωτικής καταδίκης και σε καμμία απολύτως άλλη περίπτωση.

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟ ΗΛΕΙΑΣ

Αριθμ. 46/1977

Εκ του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 28/ παρ. 11 στοιχ. ε' και 289 παρ. 2 του Ν.Δ. 86/1969 συνάγεται ότι αξιόποινος άρνησης υποβολής τινος τις έρευναν είναι ακριβώς η άρνησης της έρευνής άρνησης παραδόσεως του προς κατάσχεση ζητούμενου όπλου.

Τούτο ενισχύεται και εκ τη διατάξεως του άρθρου 288 παρ. 3, ήτις ορίζει ότι «εις περίπτωση μη παραδόσεως των πειστηρίων αδικαιολογητως, ο καταδικασθείς υποχρεούται δια της καταδικαστικής αποφάσεως εις την πληρωμήν της αξίας τούτων», της οποίας μάλιστα τα ανώτατα και κατώτατα όρια ρητώς ορίζονται αυτόθι.

Προφανώς ο νομοθέτης ηθέλησε, προς αποφυγήν συμπλοκών μεταξύ ενόπλων θηροφυλάκων και κυνηγών να εξασφαλίστη την αξίαν του δημοσιονομικού πράγματος και όχι αυτό το ίδιον, αφού τούτου η κατόχη δεν είναι κατ' αρχήν απαγορευμένη.

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΙΣ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑΚΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Κύριον
Λευτέρη Ματζίκα
Πρόεδρο Αδελφότητας
ΛΙΓΟΨΑΣ
Κλεισθένους 15
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ

την προκοπή και πρόοδο των ορεινών χωριών της οροσειράς της Ηρωικής ΠΙΝΔΟΥ. Και πάλι θερμά συγχαρητήρια και πολλές ευχές για τον καινούργιο χρόνο. 1989.

ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ

ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
(ΠΡΟΕΔΡΟΣ)
«Π.Ε.Π.Ε.Σ.Κ.Ε.» και «ΠΡΟΜΗ-
ΘΕΥΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΑΝΤΟΠΟ-
ΛΩΝ ΑΘΗΝΑ Ε.Π.Ε.»

Οι Διαχειρισταί

Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Σ. ΤΣΙΑΝΤΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Η ΠΙΝΑΚΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓ. ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΥ

Αντίδρος της Αδελφότητας και μέλος της συντακτικής επιτροπής κ. Αλέκος Λάλος που διακρίνεται για τις καλές και εποικοδομητικές προτάσεις - γνώμες γύρω από την Αδελφότητα και το χωριό μας έστειλε σημείωμα με σκοπό τη δημοσίευση με την εξής παρατήρηση:

Η πινακίδα λέει στο δίπλο σπί-
την χωριού μας του Πατραμιά-
νη όπου φανέρωνε το προσωρινό
Στρατηγείο του Στρατηγού Χαρ.
Κατσιμήτρου στο πόλεμο του 1940
έχει με τον καιρό αλλοιωθεί και
δύσκολα μπορεί κανείς να τη δια-
βάσει. Το θέμα αυτό γράφει, θα
τεθεί υπ' όψη στον πρόεδρο της
κοινότητας κ. Κων/νος Γραβνή
για να φροντίσει για την επισκευή
ή την αντικατάστασή της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστώ, το πρόεδρο της Αδελφότητας και Διμήτη της Εφημερίδας μας κ. Λευτέρη Ματζίκα καθώς και τα μέλη της Αδελφότητας στη Γενική Συνέλευση της 20 Νοεμβρίου 1988 που με επίμησαν με τη ψήφο των στην θέση του Συμβούλου τύπου του Δ.Σ. της Αδελφότητας Λιγοψινών, και μάλιστα εν τη απουσία μου από τη Γ.Σ. δια λόγους ανεξάρτητης της θελήσεώς μου.
Με τη σειρά μου υπόσχομαι ότι θα προσπαθώ να ανταποκριθώ στο αθέμιτο στο έργο που η Γ.Σ. μου ανέθεσε.

Καλλιθέα 25-2-89
Παναγιώτης Γ. Μάνος